

[Niels Helveg Petersen.]

eller dette enkelte amts økonomiske struktur og hele situation. Det kan ikke gøres enkelt op, men må kræve en nøje undersøgelse i det enkelte tilfælde for at vurdere, hvad nettovirkningen bliver. Fattige, tyndt befolkede lokal- og amtskommuner vil få større tilskud efter loven om de generelle tilskud, end de mister i vejrefusion, medens udbyggede, velhavende amter og kommuner får mindre eller overhovedet intet af det, de mister ved vejrefusionernes nedsættelse, men det er jo netop også sigtet med den reform, der nu gennemføres. I hvert fald for mit parti er det et meget væsentligt sigte, at man ved denne reform kan lette byrderne i de fattige og tyndt befolkede amter og kommuner.

Derfor kan vi heller ikke acceptere en udsættelse af lovgivningens ikrafttræden. Jeg vil ikke finde, at det var acceptabelt at udsætte en lovgivning, som vil føre til en betydelig større lighed i den kommunale beskatning.

Af det materiale, vi har fået i udvalget, fremgår det under alle de forudsætninger, man regner med, at hvor der tidligere var 130 kommuner, som havde et samlet skatte-tryk på over 16 pct., vil der efter reformens gennemførelse være 40. Og 204 af de i alt 276 kommuner, som indgår i de modeller, man arbejder med, vil få et samlet skatte-tryk på mellem 13 og 16 pct.; et resultat, som er betydeligt smukkere og bedre end det, som det nuværende refusionssystem kan opvise.

Man kunne så spørge, om man ikke blot kunne udsætte nedsættelsen af vejrefusionerne men sætte den øvrige byrdefordeling i kraft. Så ville kommunerne jo ikke få det irritationsmoment, som det er, at de skal sammenholde refusionsnedsættelsen med det tilskud, de får, for at få et overblik over nettovirkningen. Det er rigtigt, at det kunne man gøre, men så stod vi over for den opgave at skulle skaffe lige netop $\frac{1}{4}$ milliard kr. ekstra, som skulle skaffes og gives til kommunerne. Det ville bryde hele den indre sammenhæng, som er i de forslag, som er fremsat fra regeringens side. Derfor er det nødvendigt at nedsætte vejrefusionerne nu, fordi det haster med at få gennemført denne udligning.

Tilbage bliver for kommunernes vedkommende et bogholderimæssigt problem, der

imidlertid som påpeget af hr. A. Chr. Andersen reduceres betydeligt, derved at der er andre refusionsregler — bl. a. vedrørende den uegentlige mellemkommunale refusion — som bogholderimæssigt virker i modsat retning af nedsættelsen af vejrefusionerne.

Med den behandling, der foregår her i dag — eller med de forslag, der er lagt frem — har vi taget det første store skridt henimod en reform af byrdefordelingen. Det er rigtigt, som det er påpeget, at der er en sammenhæng, og at disse forslag, som vi behandler i dag, selvfølgelig til en vis grad har sammenhæng med de øvrige forslag, men jeg vil dog gerne udtrykke håbet om, at det under sagens videre behandling bliver muligt for regering og oppositionspartier at finde hinanden. Det radikale venstre lægger vægt herpå. Men jeg vil dog også samtidig pege på, at det vil forekomme noget ulogisk, hvis oppositionspartierne stemmer imod eller modvirker nedsættelse af refusionsprocenter, men samtidig stemmer for det søde, for lovforslagene om de generelle tilskudsordninger; det vil vel ikke virke ganske logisk.

Af én årsag mere finder jeg, at det kan være gavnligt og nødvendigt at nedsætte vejrefusionerne. Jeg er helt overbevist om at gjorde man det ikke, men fastholdt, at det år, vi nu gik ind i, skulle være det sidste år med de høje vejrefusioner, så kunne man løbe ind i en stærk risiko for, at meget arbejde ville blive sat i gang under det sidste år med de høje refusionsprocenter, og jeg tror oprigtigt ikke, at den økonomiske udvikling i disse måneder er en sådan, at det, der er mest behov for, er en stærkt øget kommunal aktivitet på dette område.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til de øvrige lovforslag.

Ved ændringen af vurderingsloven sker der det, at staten overtager den fulde økonomiske byrde ved vurderingen af fast ejendom, og ved de tre lovforslag, som er fremsat af arbejdsministeren, aflastes kommunerne for 15 pct.s refusion til staten af udgifterne til arbejdsløshedsforsikring, erhvervs-mæssig uddannelse af ikke-faglærte og uddannelse af unge. Ved dette lettes kommunerne for ca. 70 mill. kr., som kommunerne har budgetteret med. Disse opgaver bliver helt statslige i fremtiden, hvilket jeg tror er en betydelig og tiltalende forenkling. Den inde-